

§ 7.

Komise může se dožadovati součinnosti nejvyššího kontrolního úřadu v tom směru, aby jí na požádání předložil spisy o vykonaných nebo prováděných revisích i účty a doklady k účelům revisním dožádané a účastnil se v mezích své působnosti dle zákona z 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., jednání komise.

§ 8.

Komise podává o postupu svých prací dle potřeby zprávu sněmovně poslanecké i senátu. Presidentu republiky a předsedovi vlády může též podati zprávu. Sněmovně poslanecké i senátu podávají zprávu zpravodajové volení ve smyslu § 33 jedn. řádů. Při tom nutno voliti zpravodaje pro sněmovnu ze členů ze sněmovny volených, zpravodaje pro senát ze členů ze senátu volených; žádají-li o to $\frac{3}{5}$ členů komise, musí zpráva komise býti dána na pořad některé z nejbližších tří schůzí sněmovny poslanecké nebo senátu.

§ 9.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede jej vláda.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Popelka v. r.

Husák v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Šusta v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,

též za ministra Hanačíka.

Dr. Fatka v. r.

Dr. Mičura v. r.

Dr. Burger v. r.

Dr. Fajnor v. r.

Dr. Brdlík v. r.

Dr. Procházka v. r.

302.

Zákon ze dne 12. srpna 1921,

kterým se pozměňují některá ustanovení zák. čl. I. z roku 1890, jednajícího o veřejných silnicích a mýtech na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

§ 22, odst. 1., 2. a 3., § 23 a § 28 zák. čl. I. z roku 1890 se mění takto:

§ 22, odst. 1., 2. a 3. zní:

Župan sestaví rozpočet vydání, potřebných pro stavbu, správu a udržování municipálních silnic, jakož i rozpočet příjmů k úhradě těchto vydání pro následující správní rok a předloží tento rozpočet s příslušným odůvodněním a podrobným výpočtem potřebné kvoty silniční přírážky a minimálních sazeb (§ 23) správnímu výboru k projednání a konečnému stanovení, nejdéle do 1. srpna toho roku, který předchází roku, pro nějž jest rozpočet sestaven.

Správní výbor odevzdá projednaný a pevně stanovený preliminarář se zvláštním podrobným vysvětlením, jím určené přírážky silniční a minimální sazby županovi, který jej vyloží k veřejnému nahlédnutí po dobu 14 dnů; župan vyhlásí současně den počátku a konce lhůty, a to v komitátech (župách) jednotlivým okresům prostřednictvím hlavního služného (v městech s regulovaným magistrátem prostřednictvím městanstvy), v městech s právem municipálním pak způsobem v místech obvyklým.

Jednotlivci mohou činiti námitky proti rozpočtu a podati je písemně županovi do dne, kterým se končí lhůta k nahlédnutí. Župan запиše je do výkazu a předloží spolu s preliminarářem valnému shromáždění municipálního výboru.

§ 23 zní:

Municipium rozvrhne k úhradě výloh, které nejsou uhrazeny příjmy přicházejícími v úvahu podle § 22, odst. 1a), b), c) a d) a případně f), zvláštní přírážku, zvanou silniční.

Tato silniční přírážka vyměří se v roce předcházejícím onomu, pro nějž jest sestaven rozpočet výloh, určitou procentní sazbou na základě daní pro území municipia předepsaných administrativní cestou, a to na základě státní daně pozemkové, domovní daně (tržní a činžovní), daně zárobníkové — vyjímajíc zárobníkovou daň I. třídy lit. a) až d) — daně podniků a společností, povinných předkládati veřejné účty, baňské daně, úrokové a rentové daně (včetně příspěvků k vybavení pozemků z dluhů, avšak vyjma všeobecné státní důchodkové přírážky).

Municipium má současně s rozpočtem určití silniční přírážku, kterou dlužno stanovití na 1 rok, je-li třeba zvláštním usnesením k tomu se vztahujícím.

Na každého, i kdyby na něho nepřipadla kvota, vyměřená dle přímé daně jemu předepsané, má se jakožto municipální silniční pří-

rážka rozvrhnouti nejméně částka, odpovídající třem nádenickým denním mzdám v dotčeném municipiu.

Municipium může zvětšiti tuto nejmenší částku u vlastníků nejméně dvou tahounů (§ 49, bod a) až do výše denní mzdy za tahouny. Součet přímých státních daní přírážek podléhajících, předepsaných osobám, jimž byla vyměřena nejmenší částka municipální silniční přírážky, odečte se od celkové přímé státní daně přírážce podléhající, předepsané na území dotčeného municipia, a pro zbytek těchto přímých daní vyměří se stanovená kvota silniční přírážky. Při stanovení tohoto minima má se dbáti toho, aby nebylo větší než nejmenší vyměřená silniční přírážka.

Ministr veřejných prací se zmocňuje, aby v dohodě s ministry financí a vnitra každoročně po usnesení municipálního výboru stanovil nejvyšší přípustnou míru minima ve smyslu odstavce 4. a 5. §u 23 a vyhlásil ji vždy ve Sbírce zákonů a nařízení.

Kdyby však výnos jednak shora uvedených minimálních sazeb, jednak silniční přírážky, rozvržené na zbývající část přímé daně dle předchozího odstavce, převyšoval potřebu předvídanou v prelimináři, je municipium oprávněno podle svých poměrů vyloučiti přebytek buď snížením původní silniční přírážky nebo minimálních sazeb, nebo uložiti jej jako rezervní fond, případně použití ho ke hrazení svých mimořádných silničních vydání.

Pro vybírání silniční přírážky a minimálních sazeb jest třeba při předkládání prelimináře vyžádati si schválení ministerstva veřejných prací, které při tom postupuje v dohodě s ministerstvem vnitra a financí.

Ministr veřejných prací může, dorozumív se s příslušnými ministry, se zřením na župní potřebu buď snížit nebo zvýšiti silniční přírážku, vyžadují-li toho všeobecné zájmy, zejména práce za nezbytné uznané z ohledů strategických a národohospodářských a jím nařízené. Rovněž může podle okolností snížit minimální sazby nebo požadovati jich zvýšení, jakož i přivést je v souhlas s kvotou silniční přírážky a upravit výpočty municipia nebo udělit mu potřebné pokyny.

Jakmile ministerstvo veřejných prací schválí preliminář i usnesení valného shromáždění municipálního výboru, o něm jednající, župan zařídí čeho třeba, aby na základě konečně stanovené kvoty bezodkladně se provedlo individuální rozdělení silniční přírážky a zvláště vyznačených minimálních sazeb, aby

se vyhlásilo v komitátech (župách) — podle obcí — na obecním úřadě (v městech s právem municipálním na magistrátě) a vyložilo k veřejnému nahlédnutí po 14 dní ode dne vyhlášení.

Ve vyhlášce, kterou se individuální rozdělení vyloží k veřejnému nahlédnutí, musí se zřetelně vyznačiti den, kdy tato doba končí. V této době má interesovaná strana právo odvolati se k správnímu výboru z rozdělení silniční přírážky.

K vyřízení těchto reklamací a oprav, o které mezi tím lze žádati, je příslušna táž komise, kterou správní výbory zvolily v prvním ročním shromáždění podle § 12 zák. čl. XV. z roku 1883.

Komise může, uzná-li to za nutné, před svým rozhodnutím vyslechnouti finančního ředitele nebo jeho zástupce; je však k tomu povinna, přeje-li si toho strana v odvolání. Rozhodnutí má býti sděleno s interesovanou stranou.

Chyby, způsobené jediné a pouze vadným vypočtením kvoty nebo minimální sazby, mohou býti opraveny i po uplynutí odvolací lhůty.

Silniční přírážku vyměřenou podle těchto ustanovení dlužno rozvrhnouti neodvisle od přírážky, která může býti určena podle zák. čl. XV. z roku 1883, a bez jejího započítání.

Vymáhání, odepisování nebo promlčení municipální silniční přírážky řídí se obdobně ustanoveními zák. čl. XI. z roku 1909 a LIII. z roku 1912.

Ostatní podrobnosti co do vyměření, odvádění, vymáhání a spravování municipální silniční přírážky, způsobu evidence a vymáhání nedoplatků, jakož i pokladniční způsob hospodaření se silniční přírážkou ustanoví ministerstvo veřejných prací ve shodě s ostatními zúčastněnými ministerstvy.

Na státní subvencování municipálních silničních a mostních staveb budiž pamatováno ve státním rozpočtu ministerstva veřejných prací. Z tohoto státního úvěru buďtež v prvé řadě podporována municipia, která provádějí nebo udržují silnice, pokud se týče umělé stavby strategicky důležité, nebo která by byla nucena zvýšiti nepoměrně svou silniční přírážku, kdyby jim nebyla státní podpora poskytnuta.

§ 28 zní:

Župan připraví a opatří závěrečný účet příslušným posouzením rubrik prelimináře co do

příjmů a vydání; tento účet má se předložiti správnímu výboru v roce následujícím po roku správním, nejpozději však do 15. května.

Příslušné další agendy správního výboru jsou vytčeny v § 22 tohoto zákona.

Závěrečný účet třeba vyložit k veřejnému nahlédnutí po 14 dnů před valným shromážděním municipálního výboru a doručiti jej také členům výborů.

Valné shromáždění rozhoduje o závěrečném účtu a předloží své rozhodnutí se dvěma exempláři závěrečného účtu a nutnými daty k potvrzení ministerstvu veřejných prací nejpozději do 1. července téhož roku.

Článek II.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministru veřejných prací se ukládá, aby v dohodě se zúčastněnými ministry provedl tento zákon a ustanovil nařízením podrobnosti provádění.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Kovařík v. r.

303.

Zákon ze dne 12. srpna 1921

o prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Bratrská pokladna jest povinna poskytovat mimořádné přídavky k zaopatřovacím platům (provisím) podle těchto pravidel:

1. Úhrn mimořádného přídavku a zaopatřovacího platu náležejícího podle stanov bratrské pokladny členu, jenž se stal po 30. červnu 1920 nezpůsobilým k výdělku, činí pro dělníky nejméně 600 Kč ročně a pro dělnice nejméně 300 Kč ročně a stupňuje se po ukončení pátého roku zaměstnání v podniku, povinném k pojištění u bratrské pokladny, rok od roku tohoto zaměstnání u dělníků o 24 Kč ročně a u dělnic o 12 Kč ročně.

Služební doba předcházející případnému vybrání záložního podílu nevpočítá se při výpočtu dávky do let služebních.

Nebyl-li poslední rok služební úplně dokonán, vypočte se stupňování poměrně pro každý úplný služební měsíc.

2. Úhrn mimořádného přídavku a zaopatřovacího platu náležejícího podle stanov bratrské pokladny dělníku provisionistovi, jenž nabyt před 1. červencem 1920 nároku na zaopatřovací plat, činí nejméně 600 Kč ročně; přiznala-li bratrská pokladna dotčenému provisionistovi členskou dobu delší 10 let, stupňuje se úhrn ten o 30 Kč pro každé započaté pětiletí přesahující desetiletou členskou dobu až do nejvyšší částky 840 Kč ročně.

Úhrn mimořádného přídavku a zaopatřovacího platu činí pro dělnice, jež nabyly nároku na zaopatřovací plat před 1. červencem 1920, polovici sazeb uvedených v předchozím odstavci.

3. Úhrn mimořádného přídavku a zaopatřovacího platu, náležejícího podle stanov bratrské pokladny pozůstalým po úmrtí člena neb provisionisty, činí:

a) pro vdovu polovici dávky náležející manželu podle bodu 1., po případě 2.;

b) pro každé pozůstalé dítě až do dokonání 14. roku jednu čtvrtinu, a ztratilo-li i druhého rodiče, polovici dávky, náležející zemřelému rodiči podle bodu 1., po případě 2.

Důchody vdovy a dětí nesmějí převyšovati tři čtvrtiny dávky, která by náležela manželu neb otcí podle bodu 1., po případě 2.; objeví-li se úhrn větší, sníží se poměrně jednotlivé důchody.

4. Požitky v bodu 2., po případě 3. uvedené náležejí i osobám, kterým byl přiznán zaopatřovací plat, avšak jež ho nepožívají pro nedostatek peněz v bratrské pokladně, nebo pro její likvidaci.

§ 2.

Dávky pojistné, nabyté dobrovolným přídavkovým pojištěním, náležejí členu a pozůstalým po členu neb provisionistovi vedle mimořádného přídavku (§ 1), pokud člen platil příslušné na něj připadající pojistné sám ze svého.

§ 3.

Až do jiného opatření jest vládní komisiariát pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě příslušným rozhodovati o požadavcích na mimořádné přídavky, uplatňovaných po-